

Vores forslag handler ikke bare om de egentlige eksportsubsidier, men også om de handelsforvridende subsidier. Jeg har forstået det sådan – og det synes jeg faktisk også er fremgået af debatten i dag – at det ikke er tilstrækkeligt at fjerne de egentlige eksportsubsidier, men at der også er andre former for subsidier, der har en tilsvarende indflydelse på handelen, og de skal selvfølgelig med i købet. Der sker jo det, når man går i gang med forhandlinger om at afskaffe nogle subsidier, at der er nogle, som er meget kreative og finder frem til en række kasser med nogle meget uklare formål, som i realiteten kan fungere som subsidier, der har en negativ indflydelse. Det betyder også, at hvis man virkelig tryller med de ting, kan en afskaffelse af eksportsubsidierne ende med at blive ligegyldig, fordi støtten blot får et andet navn, men i sidste ende har samme virkning.

Vi synes, at Danmark med stor effekt kan bidrage til handelsforhandlingerne ved at udmønte den enighed, der i hvert fald påstås at være i Folketinget om landbrugsstøtten, i konkrete politiske skridt. Den aftale, vi har indgået i Genève, er nemlig med rette blevet kritiseret for, at den ikke har opstillet nogen tidsfrister, men lader tidsplanen for afviklingen henstå i det uvisse, og derfor er det efter vores opfattelse det rigtige sted at starte, sådan som situationen er nu.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 18.50

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi er jo her i Folketinget enige om, at alle disse handelsforvridende støtteordninger skal afskaffes. Det er der almindelig enighed om blandt Folketingets partier, og vi er også enige om, at det skal ske i et ambitiøst tempo, og at der skal ske en afbalanceret afvikling af den samlede landbrugsstøtte, så folk ikke går fra hus og hjem undervejs. Der skal også tages hensyn til forbrugere, miljø, dyrevelfærd og udviklingslandenes landbrugsproduktion.

Derfor var det faktisk en god ting, at vi fik sat forhandlingstempoet i vejret i Genève i juli måned i fjor. Det var også her, USA og EU blev enige om – og det var faktisk et meget stort gennembrud – at fjerne alle disse handelsforvridende ting. Vi blev også enige om, at når vi kommer frem til Hongkong, skal vi prøve at få sat en dato på, så når fru Lone Dybkjær spørger om

strategien, er strategien lige præcis at få udnyttet det momentum, vi havde i juli i fjor, og arbejde frem mod en dato. Men det nytter altså ikke noget, hvis EU pludselig melder ud fuldstændig ensidigt, at uanset hvad I gør i USA og Canada og Australien, gør vi sådan og sådan, for så er incitamentet til at lave en fælles aftale jo væk. Det er ret elementært.

Fru Lone Dybkjær har fuldstændig ret i, at strategien skal være på plads, inden vi kommer til Hongkong, for ellers kommer der ikke noget gennembrud i Hongkong. Det er logisk, det er jeg enig i, og derfor er der også to konferencer, så vidt jeg husker, som skal forberede Hongkong.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har koncentreret os om landbruget. Jeg tror, fru Lone Dybkjær sagde, at der er brug for at koncentrere sig noget om landbruget, og det er jo også derfor, landbruget er kommet længst frem. Men uanset om Enhedslisten kan lide det eller ej, er det altså også væsentligt at få trukket det andet frem.

Det er jo ikke alene den vestlige verden, det handler om. Der er opstået en kolossal masse mellemindkomstlande, og der er opstået nye økonomier, så hvis vi virkelig mener noget med det, når vi taler om, at vi vil den tredje verden det godt, skal vi altså også have gang i Syd-Sydhandelen. Men den er jo ramt af told, og det er ikke kun tilfældet for vestlige produkter. Også asiatiske produkter er ramt af told, de nyindustrialiserede landes produkter er ramt af told, og det vil sige, at de ikke kan få fuld udnyttelse af deres nyindustrialisering, fordi Syd-Sydhandelen er ramt af gensidig told.

Der er lande, som simpelt hen lever af, at der kommer varer ind og ud af landet, og at der betales told to gange af de samme varer. Men det kan man jo ikke leve af i længden, det er jo ikke nogen langsigtet økonomi, og det er også derfor, disse lande enten er ved at afvikle den eller er klar over, at de skal i gang med at afvikle den.

Jeg var for nylig i Yemen, hvor de udmærket er klar over, at en told på 50 pct. stopper dem selv. De kan heller ikke importere råvarerne, hvis de skulle finde på at producere noget, som kan sælges videre, deres produkter ville nemlig blive alt for dyre, fordi allerede råvareimporten ville fordyre produktet så meget, at det ikke kunne videresælges. Det er altså ikke den onde verden, som hr. Per Clausen forestiller sig, det kan faktisk blive en win-win-situation.

Fru Holmsgaard har ikke ret i, at vi bare lukker øjnene, fordi vi sidder på lang afstand af